

Samen op de wereld

Dagelijks geven mensen het NCRV-motto *Samen op de wereld* op allerlei manieren handen en voeten. De NCRV-gids vraagt iedere week een persoon te reageren op twee woorden uit het rijtje Dromen, Durven, Denken en Doen.

'Het gaat vanzelf, ik pak de dingen op die op mijn pad komen'

Martin Hoogerkamp (41) is hoofd Bedrijfsbureau bij de gemeente Emmen en coördineert samen met zijn vrouw ieder jaar de collecte van het Reumafonds in zijn woonplaats Odoorn.

TEKST: JAAP FRISO

DOEN

"Mijn vrouw en ik hebben het huis van mijn ouders gekocht en de collecte-bussen van het Reumafonds er min of meer bij overgenomen. Mijn ouders organiseerden de collecte en eigenlijk zijn wij dat als vanzelfsprekend blijven doen. In Groningen was ik een van de coördinatoren van de collecte voor de Brandwondenstichting. Bij de geboorte van onze eerste dochter vond ik een briefje in de Blijde Doos dat ze collectanten zochten. Zo ben ik erin gerold. Na de verhuizing kwam het Reumafonds op mijn pad en ben ik dit gaan doen. Wij zorgen ervoor dat er voldoende collectanten zijn, dat zij de bussen krijgen en we lopen zelf ook ons rondje. Sommige collectanten moeten even over een drempel worden geholpen om langs de deur te gaan, maar hier in het dorp is het geen probleem om voldoende mensen te vinden. Aan de deur hoef ik vaak niet meer te zeggen dan: 'Hier ben ik weer'; de mensen weten al waar ik voor kom en geven grif. Ik vind het niet meer dan logisch om een steentje bij te dragen. Ik ben ook actief in de volleybalvereniging en op de school van mijn kinderen. Het gaat vanzelf, ik pak de dingen op die op mijn pad komen."

DROMEN

"Wat zou het geweldig zijn als reuma veel beter te bestrijden was. Mijn moeder had reumatoïde artritis vanaf mijn zesde. In 2000 is ze overleden. Reuma was er altijd in ons gezin, ik weet eigenlijk niet beter. Mijn moeder had altijd pijn en moest steeds een beetje meer inleveren. Ze is ontelbaar vaak geopereerd. Ik heb heel veel ziekenhuizen van binnen gezien. Vooral het onverwachte verloop van de ziekte was lastig. We probeerden met het gezin op vakantie te gaan, maar dat ging regelmatig niet door. Het akelige aan reuma is dat het voor een groot deel een verborgen handicap is en dus voor de buitenwereld onzichtbaar. Na het overlijden van mijn moeder speelt reuma gelukkig geen directe rol meer in mijn leven. Behalve via de collecte dan, een min of meer logisch voortvloeisel uit de koop van het huis. Het is niet zo dat ik dit heel bewust doe ter nagedachtenis aan mijn moeder, maar misschien werkt dat in het onderbewuste wel zo."

www.reumafonds.nl

Maandag 12 oktober is het WereldReumaDag en staat Tijd voor Max (Ned 2. 17.35 uur) volledig in het teken van reuma.

